

strengle Tjeneste, der findes paa det enkelte Sted fremfor paa andre, og af Livets Dyrhed paa de enkelte Steder, hvorvidt der skal gives Tillæg. Altsaa maatte Tillæget væsentlig fordeles efter Soldstederne. Men det maa vistnok erkjendes, at flere af disse Soldsteder ere saa store, at det Antal af Soldassistentter, som findes der, er meget betydelig større, naar man lægger dem sammen, end det Tal, der er opført her; jeg tror saaledes at kunne sige, at, saavidt jeg erindrer, er der alene paa 2 Steder, Aarhus og Aalborg, tilsammen sikkert over 25 Soldassistentter. Smid- lertid er dette jo et Punkt, som kan komme under nærmere Overvejelse. Jeg skal endnu kun tillade mig at tilføie, at med Hensyn til Grændsetoldassistentterne maa jeg være enig i, hvad der nylig blev sagt, at disse ikke godt kunne indbefattes under nærværende Lovforslag. Det er et Sted, hvor der udføres en temmelig besværlig Tjeneste og ofte under meget vanskelige Vilkaar. Jeg tror derfor, at man maa sige, at de Bestillingsmænd, som findes der, have en meget billig Forventning paa en Lønningslov. Da jeg nu anser det for at være praktisk vanskeligt for Diebliffet at føre Noget igjennem i denne Retning, vil jeg kun sige dette, at jeg skal gjøre mig den bedste Umage for til næste Rigsdag at kunne komme frem med en Lønningslov for disse Bestillingsmænd. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Soldassistentter paa 400 Rd. tror jeg for det Første at maatte gjøre opmærksom paa, at der er en Del af dem, om hvilke ikke ganske det Samme kan siges, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde, at de ikke kunde være gifte. Der er nemlig en ikke ganske ringe Del af dem paa 400 Rd., som ere Krydstoldassistentter. Krydstoldassistentterne staa nemlig med Hensyn til Lønningerne noget ringere end angivet. En Trediedel af dem staa — saavidt jeg erindrer — paa 600 Rd. og to Trediedele paa 400 Rd. Dette er gjort under særligt Hensyn til, at de ved Siden deraf have Kosterpenge, og det er et saadant Tillæg til deres Løn, at de derved gjennemsnitlig omtrent komme til at staa lige saa godt som de øvrige Soldassistentter. Man kan saaledes neppe ud- drage nogen bestemt Slutning, fordi Udskille-

af dem ere gifte, navnlig forsaavidt det er Krydstoldassistentterne. Nu er der maasse ogsaa nogle af de Øvrige, der ere gifte, men jeg synes ikke godt, at vi kunne hjælpe paa dem; thi naar man har en Lønningsklasse, hvor Lønningen er reguleret bestemt under den Forudsætning, at de Vedkommende ikke ere gifte, maa man vente, at de ikke gifte sig, undtagen naar de have andre Hjælpekilder. Der er jo Menneffer, der have andre Hjælpekilder end deres Løn, og selv om deres Forretninger ere af den Bessaffenhed, at de ikke kunne have noget Bjarbejde, er der dog dem, der have lidt Formue eller Hjælp paa anden Maade, saa at de kunne gifte sig; men det forekommer mig rigtigt nok, at det vilde være lidt betænkeligt at begynde paa det System at give dem Tillæg, naar de ere gifte, og ikke, naar de ikke ere det. Jeg tror ogsaa, at det vilde være første Gang, at dette blev Tilfældet. — Det er disse enkelte Bemærkninger, jeg skal tillade mig at fremsætte. Det er klart, at denne Lov, for saa vidt den skal blive til Noget, ikke kan gaa i Udvalg, men jeg veed ikke, om Thinget maasse vil finde det rigtigt, naar jeg meddelte de ærede Forslagsstillere de Modifikationter i de her foreliggende Bestemmelser, som jeg maatte anse for hensigtsmæssige, og som saa de ærede Forslagsstillere kunde tage under Overvejelse. Med Hensyn til den formelle Side af Sagen vil det efter min Mening nok kunne gaa, at dette Lovforslag bliver til Lov, naar det foruden at indeholde et Tillæg til Lov af 2den Juni 1870 om Lønninger ved Soldvæsenet tillige indeholdt et Tillæg til Finantsloven. Grundloven forudsætter jo foruden en Finantslov ogsaa Tillægsbevillingslove, og jeg ser ikke nogen Hindring for, at Loven formuleres saaledes, at den tillige bliver en Tillægsbevillingslov.

C. B. Rimestad: Da jeg saae denne Sag komme frem her i Thinget — og jeg vidste nogen Tid i Forveien eller haabede i det Mindste, at den vilde komme frem — saa troede jeg ikke, at der vilde behøves mange Ord herom; thi jeg antog, at det var en temmelig bekendt Sag, hvorledes de kjøbenhavnske Soldassistenters — navnlig de giftes —